EUROPESE COMMISSIE
DIRECTORAAT-GENERAAL GEZONDHEID EN CONSUMENTEN

December 2012

LEIDRAAD VOOR DE BEVOEGDE AUTORITEITEN TEN BEHOEVE VAN DE CONTROLE OP DE NALEVING VAN DE EU-WETGEVING INZAKE

Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, Richtlijn 90/496/EEG van de Raad, Richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie, en Verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie
en
Richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen
en
Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake voedingssupplementen

met betrekking tot het vaststellen van toleranties voor voedingswaarden die op een etiket worden vermeld

BELANGRIJKE VERKLARING VAN AFWIJZING VAN AANSPRAKELIJKHEID

"Dit document heeft geen formele rechtskracht en bij geschillen ligt de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de rechtsinterpretatie bij het Hof van Justitie van de Europese Unie."

Nota

Deze leidraad zal voortdurend worden aangepast in het licht van de door de bevoegde autoriteiten opgedane ervaringen en op basis van nieuwe informatie.

1. INLEIDING

Het is belangrijk toleranties vast te stellen voor de voedingswaarde-etikettering aangezien levensmiddelen niet altijd exact het op het etiket vermelde voedingsstoffengehalte kunnen bevatten als gevolg van natuurlijke schommelingen en schommelingen door de productie en tijdens de opslag. Het voedingsstoffengehalte mag echter niet in die mate afwijken van de waarden op het etiket dat de consument zou kunnen worden misleid.

Deze leidraad werd opgesteld in onderling overleg tussen de diensten van de Commissie en de vertegenwoordigers van de lidstaten. De richtsnoeren in deze leidraad gelden niet als officiële interpretatie van de wetgeving; dit is de exclusieve bevoegdheid van de gerechtelijke instanties, met name de nationale rechtbanken en het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Na goedkeuring van de leidraad moeten de lidstaten alle controles van de naleving van de desbetreffende etiketteringsvereisten en de beschreven toleranties uitvoeren in het kader van de meerjarige nationale controleplannen, als vereist in artikel 41 van Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn[1] ("Verordening (EG) nr. 882/2004"). Overeenkomstig artikel 44 van Verordening (EG) nr. 882/2004 moeten de lidstaten ook jaarlijks een verslag indienen bij de Commissie met de resultaten van deze controles. De lidstaten worden aangemoedigd in het verslag informatie te geven over het aantal uitgevoerde tests, de geteste levensmiddelencategorieën, de vergelijking van de resultaten van de tests met de waarden die werden gecontroleerd en de genomen besluiten, zoals de getroffen maatregelen indien de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik van de vermelde waarde lag. Op basis van de opgedane ervaringen kunnen de Commissie en de lidstaten toekomstige wijzigingen aan de leidraad bespreken en overeenkomen. De belanghebbenden zullen dienovereenkomstig worden geraadpleegd.

De Commissie beveelt een pragmatische en evenredige aanpak aan voor de aanpassing van de officiële controles op basis van deze EU-leidraad inzake toleranties. Bijgevolg kan gedurende een bepaalde tijd worden voorzien in een geleidelijke overgang, die uiterlijk op 13 december 2014 afloopt. De ondernemers moeten dienovereenkomstig worden ingelicht. Bovendien mogen de lidstaten die al nationale bepalingen inzake toleranties hadden vastgesteld voordat deze leidraad werd gepubliceerd, een geleidelijke overgang instellen voor de controle van de producten die vóór of tijdens deze overgangsperiode werden geëtiketteerd.

1.1 Toepassingsgebied van deze leidraad

Dit document ("deze leidraad") werd opgesteld om richtsnoeren aan te reiken aan de controleautoriteiten van de lidstaten en aan de exploitanten van levensmiddelenbedrijven over de toleranties voor voedingswaarde-etikettering. Onder "toleranties" worden verstaan, de aanvaardbare verschillen tussen de op een etiket vermelde voedingswaarden en de voedingswaarden die bij officiële controles worden vastgesteld, met betrekking tot de "voedingswaardevermelding" of de "voedingswaarde-etikettering", als beschreven in Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten[2] en in Richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen[3], en met betrekking tot de voedingswaarde-etikettering van voedingssupplementen, als beschreven in Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake voedingssupplementen[4].
Deze leidraad is in het algemeen ook van toepassing op de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen bij toepassing van Verordeningen (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad betreffende

[1] PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1-141.
[2] PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18.
[3] PB L 276 van 6.10.1990, blz. 40.
[4] PB L 183 van 12.7.2002, blz. 51.

de toevoeging van vitaminen en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen[5] en nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen[6]. Richtsnoeren over dergelijke toleranties zijn opgenomen in de hoofdstukken 3 en 4 van deze leidraad.

Het gehalte aan voedingsstoffen en andere stoffen in levensmiddelen wordt door de controleautoriteiten van de lidstaten gemeten om na te gaan of er ze overeenstemmen met het gehalte aan voedingsstoffen en andere stoffen dat is vastgesteld in de gebruiksvoorwaarden voor de voedingsclaims die in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1924/2006 worden genoemd en voor de gezondheidsclaims als toegestaan via de uitvoeringsmaatregelen van de verordening. Toleranties voor dergelijke controles zijn opgenomen in hoofdstuk 5 van deze leidraad.

Het gehalte aan vitaminen en mineralen die aan levensmiddelen worden toegevoegd, als bepaald in Verordening (EG) nr. 1925/2006, wordt door de controleautoriteiten van de lidstaten gemeten om na te gaan of het overeenstemt met het in de voedingswaarde-etikettering genoemde voedingstoffengehalte. Toleranties voor dergelijke controles zijn opgenomen in hoofdstuk 5 van deze leidraad.

Deze leidraad heeft geen betrekking op toleranties rond de vermelde waarde voor het gehalte aan vitaminen en mineralen die aan levensmiddelen zijn toegevoegd, indien de toevoeging verplicht is overeenkomstig nationale bepalingen, als bepaald in artikel 11 van Verordening (EG) nr. 1925/2006. Deze leidraad heeft evenmin betrekking op toleranties rond de vermelde waarden voor levensmiddelen die zijn geregeld in Richtlijn 2009/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen[7].

1.2 Het wetgevingskader voor de controle van op een etiket vermelde voedingswaarden

Artikel 17 van Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden[8] (Algemene levensmiddelenwetgeving) bepaalt dat de lidstaten de levensmiddelenwetgeving moeten handhaven en moeten nagaan of de exploitanten van levensmiddelenbedrijven en diervoederbedrijven de toepasselijke voorschriften van de levensmiddelenwetgeving in alle stadia van de productie, verwerking en distributie naleven. De lidstaten onderhouden hiertoe een systeem van officiële controles en andere op de situatie afgestemde activiteiten.

Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 882/2004 bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de officiële controles regelmatig en op basis van een risicobeoordeling worden uitgevoerd om de doelstellingen van die verordening te bereiken, rekening houdend met:

- vastgestelde risico's die verband houden met dieren, diervoeders of levensmiddelen, diervoeder- of levensmiddelenbedrijven, het gebruik van diervoeders of levensmiddelen, of processen, materialen, stoffen, activiteiten of werkzaamheden die invloed kunnen hebben op de veiligheid van diervoeders of levensmiddelen, de diergezondheid of het dierenwelzijn;
- de antecedenten van de exploitanten van diervoeder- of levensmiddelenbedrijven wat betreft de naleving van de wetgeving inzake diervoeders of levensmiddelen en van de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn;
- de betrouwbaarheid van de eigen controles die reeds zijn uitgevoerd, en

---

[5] PB L 404 van 30.12.2006, blz. 26.
[6] PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9.
[7] PB L 124 van 20.5.2009, blz. 21.

[8] PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

- alle informatie die zou kunnen wijzen op niet-naleving.

De officiële controles bestrijken, met dezelfde zorg, zowel uitvoer uit de Unie, als het in de handel brengen binnen de Unie en binnenbrengen uit derde landen. De lidstaten nemen ook alle maatregelen die nodig zijn om ervoor te zorgen dat voor verzending naar een andere lidstaat bestemde producten met dezelfde zorg worden gecontroleerd als producten die bestemd zijn om op hun eigen grondgebied in de handel te worden gebracht.

Voor de controle van voedingswaarden op een etiket zijn naast de hierboven vermelde algemene controlebepalingen drie wetteksten van toepassing, met name:

- **Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten**
- **Richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen**
- **Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake voedingssupplementen.**

Verordening (EU) nr. 1169/2011 treedt in werking op 13 december 2014; op dat moment wordt Richtlijn 90/496/EEG ingetrokken.

Onverminderd de specifieke bepalingen in de verschillende wetgevingsinstrumenten, zijn de voorschriften inzake voedingswaarde-etikettering in een of meerdere van de hierboven genoemde drie wetgevingsinstrumenten ook van toepassing op Verordening (EG) nr. 1924/2006, Verordening (EG) nr. 1925/2006 en Richtlijn 2009/39/EG.

In Richtlijn 90/496/EEG en Verordening (EU) nr. 1169/2011 wordt bepaald dat de energetische waarde en de voedingswaarde moeten worden geëtiketteerd als de “gemiddelde waarde”, dus de waarde waardoor de hoeveelheid van een voedingsstof in een bepaald levensmiddel het best wordt weergegeven en waarin tevens rekening is gehouden met natuurlijke schommelingen van levensmiddelen, seizoenschommelingen, consumptiepatronen en andere factoren waardoor de reële waarde kan variëren. De te vermelden waarden zijn naar behoren vastgestelde gemiddelde waarden, waarvoor al naar gelang van het geval wordt uitgegaan van:

a) de analyse van het levensmiddel door de fabrikant;
b) de berekening op basis van de bekende of effectieve gemiddelde waarde van de verwerkte ingrediënten;
c) de berekening aan de hand van algemeen vaststaande en aanvaarde gegevens.

2. ALGEMENE BEGINSELEN

Het werkelijke voedingsstofgehalte in een product kan verschillen van de op het etiket vermelde waarde als gevolg van factoren zoals de bron van de waarden (waarden afgeleid uit literatuur en berekend op basis van het recept, of waarden bepaald door analyse), de nauwkeurigheid van de analyse, schommelingen in de grondstoffen, het effect van de verwerking, de stabiliteit van de voedingsstof en de omstandigheden en duur van de opslag.

2.1 Toleranties en voedselveiligheid

Bij het vaststellen van toleranties voor toegevoegde vitaminen en mineralen in levensmiddelen en het gehalte eraan in voedingssupplementen moet worden rekening gehouden met de voedselveiligheid. Omdat overmatige consumptie van vitaminen en mineralen schadelijke gevolgen kan hebben, dienen er maximumwaarden voor de toevoeging van deze stoffen aan levensmiddelen en het gehalte eraan in voedingssupplementen te worden vastgesteld. In Verordening (EG) nr. 1925/2006 betreffende de toevoeging van vitaminen en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen en in Richtlijn 2002/46/EG inzake voedingssupplementen zijn bepalingen opgenomen voor het vaststellen van deze maximumwaarden. Het tolerantiebereik rond een vermelde waarde kan groter zijn dan de op EU-niveau geharmoniseerde maximumwaarde voor vitaminen of mineralen die aan levensmiddelen worden toegevoegd of aanwezig zijn in voedingssupplementen, als bepaald in Verordening (EG) nr. 1925/2006 betreffende de toevoeging van vitaminen en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen en Richtlijn 2002/46/EG inzake voedingssupplementen. In dit geval heeft de maximumwaarde voorrang op het tolerantiebereik rond de vermelde waarde en mogen dus de hoogste waarden in het tolerantiebereik rond de vermelde waarde niet hoger zijn dan de maximumwaarde.

Als er geen geharmoniseerde voorschriften bestaan over de maximumwaarde in levensmiddelen en voedingssupplementen, mogen de lidstaten nationale voorschriften vaststellen overeenkomstig de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Indien zij dat doen, moeten zij wel de criteria in Verordening (EG) nr. 1925/2006 en Richtlijn 2002/46/EG toepassen. Indien het tolerantiebereik rond een vermelde waarde groter is dan de maximumwaarde die overeenkomstig de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de criteria in Verordening (EG) nr. 1925/2006 en Richtlijn 2002/46/EG door de lidstaten is vastgesteld in de vorm van nationale voorschriften, kunnen de bestaande praktijken voor het oplossen van dergelijke problemen die vóór de goedkeuring van deze leidraad zijn ingevoerd, worden behouden.

Van zodra geharmoniseerde voorschriften inzake de maximumwaarden voor vitaminen en mineralen in levensmiddelen en voedingssupplementen in de EU-wetgeving zijn vastgesteld, dient te worden overwogen deze leidraad te herzien.

2.2 Naleving tijdens de houdbaarheidsperiode

De gemeten waarde moet tijdens de volledige houdbaarheidsperiode binnen het tolerantiebereik rond de vermelde waarde liggen.

2.3 Toepassing van het in hoofdstuk 3 en deel 5.2 van deze leidraad vermelde tolerantiebereik

Het is belangrijk toleranties vast te stellen voor de voedingswaarde-etikettering aangezien levensmiddelen niet altijd exact het vermelde gehalte aan energetische en voedingsstoffen kunnen bevatten als gevolg van natuurlijke schommelingen en schommelingen door de productie en tijdens de opslag. Het gehalte aan voedingsstoffen mag echter niet in die mate afwijken van de waarden op het etiket dat de consument zou kunnen

worden misleid. De te vermelden waarden zijn naar behoren vastgestelde gemiddelde waarden, waarvoor al naar gelang van het geval wordt uitgegaan van:

a) de analyse van het levensmiddel door de fabrikant;
b) de berekening op basis van de bekende of effectieve gemiddelde waarde van de verwerkte ingrediënten; of
c) de berekening aan de hand van algemeen vaststaande en aanvaarde gegevens.

De exploitanten van levensmiddelenbedrijven moeten, ongeacht hoe ze de voedingswaardevermeldingen vaststellen, te goeder trouw handelen en ervoor zorgen dat deze voedingswaardevermeldingen uiterst nauwkeurig zijn. De vermelde waarden moeten met name rond de gemiddelde waarden van meerdere partijen levensmiddelen liggen en mogen geen uitersten van een bepaald tolerantiebereik zijn. Voor voedingsstoffen die de consument in het algemeen in mindere mate wil innemen (zoals vetten, suikers en zout/natrium), mogen de vermelde waarden niet de laagste waarden in het tolerantiebereik zijn indien de gemeten of berekende gemiddelde waarde hoger zou zijn dan deze vermelde waarde. Voor voedingsstoffen die de consument in het algemeen in meerdere mate wil innemen, mogen zo ook de vermelde waarden niet de hoogste waarden in het tolerantiebereik zijn indien de gemeten of berekende gemiddelde waarde lager zou zijn dan deze vermelde waarde.

2.4 In aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt

Indien de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, moet worden beoordeeld of moet worden opgetreden dan wel maatregelen moeten worden genomen. Bij deze beoordeling kunnen de volgende aspecten in aanmerking worden genomen:

a) de betreffende voedingsstof,
b) de mate van afwijking,
c) de aard van de afwijking (over- of onderschatting) met betrekking tot de betreffende voedingsstof,
d) natuurlijk hoge schommeling van de voedingsstof, bijvoorbeeld seizoensgebonden,
e) bijzonder grote afbraak van voedingsstoffen in bepaalde voedingsmatrices,
f) bijzonder grote analytische schommelingen van voedingsstoffen in een bepaalde voedingsmatrix,
g) bijzonder lage homogeniteit van een product, wat leidt tot een bijzondere hoge schommeling van een voedingsstofgehalte in een product die niet wordt geneutraliseerd in het steekproefonderzoek,
h) naleving van het tolerantiebereik door de meeste monsters van de partij, indien dergelijke gegevens beschikbaar zijn,
i) geldigheid van de procedure van de fabrikant voor het vaststellen van de vermelde voedingswaarde,
j) de manier waarop het bedrijf in het algemeen interne controle uitvoert,
k) eerdere problemen met of sancties tegen het bedrijf.

Deze aspecten zullen ook een invloed hebben op het soort sancties indien er worden genomen, bijvoorbeeld uitvoerigere richtsnoeren, waarschuwingen, dwangbevelen of boetes.

Fabrikanten kunnen worden gevraagd de afwijking van de toleranties te rechtvaardigen en gegevens te verstrekken over de bijzondere redenen hiervoor.

3. TOLERANTIES VOOR DE VOEDINGSWAARDEVERMELDING OP ANDERE LEVENSMIDDELEN DAN VOEDINGSSUPPLEMENTEN

Voor de voedingswaardevermelding van voedingsstoffen waarvoor een voedings- of gezondheidsclaim is gedaan overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1924/2006 alsook voor toegevoegde vitaminen en mineralen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006 kunnen verschillende toleranties van toepassing zijn. Deze zijn opgenomen in hoofdstuk 5.

In de vermelde tolerantiewaarden is de meetonzekerheid voor een gemeten waarde opgenomen. Bij de beslissing of een gemeten waarde overeenkomt met de vermelde waarde, hoeft dus geen rekening meer worden gehouden met meetonzekerheden.

Tabel 1: Toleranties voor andere levensmiddelen dan voedingssupplementen waarin de meetonzekerheid is opgenomen

	Toleranties voor levensmiddelen (met inbegrip van meetonzekerheid)
Vitaminen	**+50 %** -35 %**
Mineralen	**+45 % -35 %**
Koolhydraten suikers, eiwitten, vezels	**<10 g per 100 g: ± 2 g 10-40 g per 100 g: ±20 % >40 g per 100 g: ± 8 g**
Vet	**<10 g per 100 g: ± 1,5 g 10-40 g per 100 g: ±20 % >40 g per 100 g: ± 8 g**
Verzadigde vetten, enkelvoudige onverzadigde vetten, meervoudige onverzadigde vetten	**<4 g per 100 g: ± 0,8 g ≥4 g per 100 g: ±20 %**
Natrium	**<0,5 g per 100 g: ± 0,15 g ≥0,5 g per 100 g: ±20 %**
Zout	**<1,25 g per 100 g: ± 0,375 g ≥1,25 g per 100 g: ±20 %**

** voor vitamine C in vloeistoffen kunnen hogere boventolerantiewaarden worden aanvaard.

Voorbeeld 1:

- een levensmiddel met een voedingswaardevermelding voor suikers van 8,5 g en zonder claim voor het suikergehalte;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 8,45 tot 8,54 g suikers/100 g;
- benedentolerantie: benedenwaarde (8,45) min de benedentolerantie voor suikers in hoofdstuk 3, namelijk 2 g: 8,45-2=6,45 g/100 g. Volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de ondergrens van de tolerantie 6,5 g/100 g zijn;
- boventolerantie: bovenwaarde (8,54) plus de boventolerantie voor suikers in hoofdstuk 3, namelijk 2 g: 8,54+2=10,54 g/100 g. Volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 11 g/100 g zijn;
- indien bij een officiële controle een suikergehalte wordt vastgesteld:
  - tussen 6,5 en 11 g/100 g, ligt dit product binnen het tolerantiebereik volgens de in hoofdstuk 3 vastgestelde criteria,

- tussen de vermelde waarde (8,5 g) en de bovengrens van de tolerantie, moet worden nagegaan of is voldaan aan deel 2.3,
- dat buiten het bereik van 6,5 tot 11 g/100 g ligt, moeten de in deel 2.4 gegeven voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, worden overwogen.

4. TOLERANTIES VOOR VITAMINEN EN MINERALEN IN VOEDINGSSUPPLEMENTEN

De toleranties voor vitaminen en mineralen in voedingssupplementen zijn vastgesteld met inbegrip van alle factoren die voor schommelingen kunnen zorgen: in de vermelde tolerantiewaarden is de meetonzekerheid voor een gemeten waarde opgenomen. Bij de beslissing of een gemeten waarde overeenkomt met de vermelde waarde, hoeft dus geen rekening meer worden gehouden met meetonzekerheden.

Tabel 2: Toleranties voor voedingssupplementen waarin de meetonzekerheid is opgenomen

	Toleranties voor supplementen (met inbegrip van meetonzekerheid)
Vitaminen	**+50 %** -20 %**
Mineralen	**+45 % -20 %**

** voor vitamine C in vloeistoffen kunnen hogere boventolerantiewaarden worden aanvaard.

Voorbeeld 2:

- een voedingssupplement met een voedingswaardevermelding voor foliumzuur van 125 µg per eenheid en zonder claim voor het foliumzuurgehalte;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 124,5 tot 125,4 µg foliumzuur per eenheid;
- benedentolerantie: benedenwaarde (124,5) min de benedentolerantie voor vitaminen in hoofdstuk 4, namelijk 20 % (20 % van 124,5 = 24,9); 124,5 – 24,9 = 99,6 µg per eenheid. Volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de ondergrens van de tolerantie 99,6 µg per eenheid zijn;
- boventolerantie: bovenwaarde (125,4) plus de boventolerantie voor vitaminen in hoofdstuk 4, namelijk 50 % (50 % van 125,4 = 62,7); 125,4 + 62,7 = 188,1 µg per eenheid. Volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 188 µg per eenheid zijn;
- indien bij een officiële controle een foliumzuurgehalte wordt vastgesteld:
  - tussen 99,6 en 188 µg per eenheid, ligt dit product binnen het tolerantiebereik volgens de in hoofdstuk 4 vastgestelde criteria,
  - dat buiten het bereik van 99,6 tot 188 µg per eenheid ligt, moeten de in deel 2.4 gegeven voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarden buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, worden overwogen.

5. TOLERANTIES VOOR HET CONTROLEREN VAN DE OVEREENKOMST VAN GEHALTEN AAN VOEDINGSSTOFFEN EN ANDERE STOFFEN MET DE GEHALTEN IN VERORDENING (EG) NR. 1924/2006 EN VOOR HET CONTROLEREN VAN DE GEHALTEN AAN VITAMINEN EN MINERALEN WANNEER DIE WORDEN TOEGEVOEGD AAN LEVENSMIDDELEN OVEREENKOMSTIG VERORDENING (EG) NR. 1925/2006

Dit deel is van toepassing op voedingsstoffen en andere stoffen waarvoor een voedings- of gezondheidsclaim is gedaan overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1924/2006, en op toegevoegde vitaminen en mineralen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006.

De controleautoriteiten van de lidstaten meten de gehalten aan voedingsstoffen en andere stoffen in levensmiddelen zodat ze kunnen nagaan of producten met voedings- of gezondheidsclaims voldoen aan de gehalten voor voedingsstoffen en andere stoffen die zijn vastgesteld in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims. De gebruiksvoorwaarden voor voedingsclaims zijn opgenomen in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1924/2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims, en de gebruiksvoorwaarden voor gezondheidsclaims zijn opgenomen in de uitvoeringsmaatregelen voor de toelating van gezondheidsclaims. Voorbeelden van dergelijke voedingsstofgehalten die zijn gespecificeerd in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1924/2006 zijn de vetgehalten voor de claim “vetarm”, de vitaminen- en mineralengehalten voor de claim “bron van” en de gehalten die zijn gespecificeerd voor verschillende stoffen in de gebruiksvoorwaarden voor gezondheidsclaims. Alle toegestane voedings- en gezondheidsclaims en de gebruiksvoorwaarden ervan zijn gepubliceerd in het communautair repertorium van voedings- en gezondheidsclaims[9].

Het gehalte aan vitaminen en mineralen die aan levensmiddelen worden toegevoegd, als geregeld in Verordening (EG) nr. 1925/2006, wordt bovendien door de controleautoriteiten van de lidstaten gemeten om na te gaan of het overeenstemt met de vitaminen- en mineralengehalten in de voedingswaardevermelding.

Ongeacht of de bepalingen onder 5.1, 5.2, 5.3 of 5.4 zijn toegepast, mogen de gehalten de maximumwaarden voor vitaminen en mineralen die op EU-niveau zijn geharmoniseerd, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006 betreffende de toevoeging van vitaminen en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen en in Richtlijn 2002/46/EG inzake voedingssupplementen, niet overschrijden. Als er geen geharmoniseerde voorschriften bestaan over de maximumwaarde in levensmiddelen en voedingssupplementen, mogen de lidstaten nationale voorschriften vaststellen overeenkomstig de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Indien zij dat doen, moeten zij wel de criteria in Verordening (EG) nr. 1925/2006 en Richtlijn 2002/46/EG toepassen. Indien het tolerantiebereik rond een vermelde waarde groter is dan de maximumwaarde die, overeenkomstig de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en de criteria in Verordening (EG) nr. 1925/2006 en Richtlijn 2002/46/EG, door de lidstaten is vastgesteld in de vorm van nationale voorschriften, kunnen de bestaande praktijken voor het oplossen van dergelijke problemen die vóór de goedkeuring van deze leidraad zijn ingevoerd, worden behouden.

5.1 De vermelde waarden voor de voedingsstoffen of andere stoffen waarvoor claims worden gedaan, zijn dezelfde als de gehalten voor voedingsstoffen of andere stoffen die in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims zijn gespecificeerd
of
de vermelde waarden voor de vitaminen en mineralen die aan levensmiddelen worden toegevoegd, zijn dezelfde als de minimumgehalten voor de vitaminen en mineralen die aanwezig moeten zijn in levensmiddelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006

[9] http://ec.europa.eu/nuhclaims/.

Om te verzekeren dat de consument niet wordt misleid door voedings- en gezondheidsclaims, in het bijzonder wanneer het geclaimde voedings- en/of psychologische effect wordt bereikt door een bepaalde hoeveelheid van een voedingsstof of een andere stof waarvoor de claim is gedaan, wordt een tolerantie die enkel de meetonzekerheid bevat [10] toegepast op één zijde van het vermelde gehalte aan voedingsstoffen of andere stoffen die in de gebruiksvoorwaarden van de claim zijn gespecificeerd. Voor de andere zijde van de vermelde gehalten kan een tolerantie worden aanvaard die ruimer is dan de meetonzekerheid. De gehalten voor voedingsstoffen en andere stoffen voor het gebruik van voedings- en gezondheidsclaims kunnen minimum- of maximumgehalten zijn. Indien enkel een maximumgehalte, maar geen minimumgehalte is gespecificeerd, wordt enkel voor afwijkingen aan de maximumzijde de meetonzekerheid toegepast, terwijl de afwijkingen aan de minimumzijde kunnen worden aanvaard binnen het tolerantiebereik in tabel 3 hieronder (respectievelijk "zijde 1 van tolerantie" en "zijde 2 van tolerantie"). Indien enkel een minimumgehalte, maar geen maximumgehalte is gespecificeerd, wordt enkel voor afwijkingen aan de minimumzijde de meetonzekerheid toegepast, terwijl de afwijkingen aan de maximumzijde kunnen worden aanvaard binnen het bovenste tolerantiebereik in tabel 3 (respectievelijk "zijde 1 van tolerantie" en "zijde 2 van tolerantie").

Voor vitaminen en mineralen wordt enkel voor afwijkingen aan de minimumzijde de meetonzekerheid toegepast, terwijl de afwijkingen aan de maximumzijde kunnen worden aanvaard binnen het bovenste tolerantiebereik in tabel 3 ("zijde 1 van tolerantie"). Het gehalte aan vitaminen en mineralen die aan levensmiddelen worden toegevoegd, als geregeld in Verordening (EG) nr. 1925/2006, worden bovendien door de controleautoriteiten van de lidstaten gemeten om na te gaan of het overeenstemt met de vitaminen- en mineralengehalten in de voedingswaardevermelding. Aan de onderste zijde, d.w.z. onder de vermelde waarden voor de vitaminen of mineralen die aan levensmiddelen zijn toegevoegd, wordt een tolerantie die alleen de meetonzekerheid bevat, toegepast, terwijl boven de vermelde waarden afwijkingen van de vermelde waarde kunnen worden aanvaard binnen het bovenste tolerantiebereik in tabel 3 ("zijde 1 van tolerantie").

[10] De meetonzekerheid is bepaald voor elke geanalyseerde waarde.

Tabel 3: Toleranties voor levensmiddelen en voedingssupplementen voor de controle van de overeenkomst van de gehalten aan voedingsstoffen en andere stoffen met de gehalten in Verordening (EG) nr. 1924/2006 en voor de controle van de gehalten aan vitaminen en mineralen die worden toegevoegd aan levensmiddelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006

	Toleranties voor levensmiddelen en voedingssupplementen	
	Zijde 1 van tolerantie (omvat meetonzekerheid voor de gespecificeerde zijde, + of 1)	**Zijde 2 van tolerantie**
Vitaminen	**+50 %****	**– meetonzekerheid**
Mineralen	**+45 %**	**– meetonzekerheid**
Koolhydraten*, eiwitten*, vezels*	**<10 g per 100 g: +4 g** **10-40 g per 100 g: +40 %** **>40 g per 100 g: +16 g**	**– meetonzekerheid** **– meetonzekerheid** **– meetonzekerheid**
Suikers*	**<10 g per 100 g: -4g** **10-40 g per 100 g: -40 %** **>40 g per 100 g: -16 g**	**+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid**
Vet*	**<10 g per 100 g: -3 g** **10-40 g per 100 g: -40 %** **>40 g per 100 g: -16 g**	**+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid**
Verzadigde vetten*	**<4 g per 100 g: -1,6 g** **≥4 g per 100 g: -40 %**	**+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid**
Enkelvoudige onverzadigde vetten*, meervoudige onverzadigde vetten*	**<4 g per 100 g: +1,6 g** **≥4 g per 100 g: +40 %**	**– meetonzekerheid** **– meetonzekerheid**
Natrium	**<0,5 g per 100 g: -0,3 g** **≥0,5 g per 100 g: -40 %**	**+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid**
Zout	**<1,25 g per 100 g: -0,75 g** **≥1,25 g per 100 g: -40 %**	**+ meetonzekerheid** **+ meetonzekerheid**

*Niet van toepassing op subcategorieën.

** voor vitamine C in vloeistoffen kunnen hogere boventolerantiewaarden worden aanvaard.

Voorbeeld 3:

- een levensmiddel met toegevoegde vitamine C en een claim "bron van vitamine C" zonder van nature aanwezige vitamine C;
- gebruiksvoorwaarden voor de claim: 15 % van de dagelijkse referentie-inname (80 mg) per 100 g = 12 mg vitamine C/100 g;
- voedingswaardevermelding van het product: vitamine C: 12 mg/100 g;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 11,5 tot 12,4 mg vitamine C/100 g;

Geval 1) Uit officiële controle blijkt dat er een vitamine C-gehalte is van 9,6 mg/100 g en de bijhorende meetonzekerheid is ± 1,92 mg/100 g (er wordt uitgegaan van een specifieke meetonzekerheid van 20 % voor deze analyse): 9,6 + 1,92 = 11,52; dit product ligt binnen het tolerantiebereik volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria.

Geval 2) Uit officiële controle blijkt dat er een vitamine C-gehalte is van 9,5 ± 1,9 mg/100 g (er wordt uitgegaan van een specifieke meetonzekerheid van 20 % voor deze analyse): de waarde ligt buiten het onderste tolerantiebereik volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria en de voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, als bepaald in deel 2.4, moeten worden overwogen.

Geval 3) Uit officiële controle blijkt dat er een vitamine C-gehalte is van 17 mg/100 g, wat binnen het bovenste tolerantiebereik ligt volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria; de boventolerantie is gelijk aan de bovenwaarde (hier 12,4 mg) plus de boventolerantie voor vitamine C van tabel 3, wat 50 % is; (50 % van 12,4 = 6,2); 12,4 + 6,2 = 18,6 mg/100 g en volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 19 mg/100 g zijn.
Geval 4) Uit officiële controle blijkt dat er een vitamine C-gehalte is van 23 mg/100 g, wat buiten het bovenste tolerantiebereik ligt volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria (zie geval 3); de voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, als bepaald in deel 2.4, moeten worden overwogen.

Voorbeeld 4:

- een levensmiddel met een claim "verlaagd gehalte aan vet" en het vetgehalte van een gelijksoortig product is 40 g;
- gebruiksvoorwaarden voor de claim: minstens 30 % minder vet in vergelijking met een gelijksoortig product;
- voedingswaardevermelding van het product: vet: 28 g/100 g;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 27,5 tot 28,4 g vet/100 g;

Geval 1) Uit officiële controle blijkt dat er een vetgehalte is van 29 g/100 g, en de bijhorende meetonzekerheid is ± 0,87 g/100 g (er wordt uitgegaan van een specifieke meetonzekerheid van ± 3 % voor deze analyse); dit product ligt binnen het tolerantiebereik volgens de in hoofdstuk 5 vastgestelde criteria aangezien de vastgestelde waarde min de bijhorende meetonzekerheid zich binnen het aanvaardbare bereik van de vermelde waarde bevindt: 29 – 0,87 = 28,13 g/100 g, en volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 28 g/100 g zijn.
Geval 2) Uit officiële controle blijkt dat er een vetgehalte is van 30 ± 0,9 g/100 g (er wordt uitgegaan van een specifieke meetonzekerheid van ± 3 % voor deze analyse); de waarde ligt buiten de boventolerantie aangezien de vastgestelde waarde min de bijhorende meetonzekerheid zich buiten het aanvaardbare bereik van de vermelde waarde bevindt: 30 – 0,9 = 29,1 g/100 g en volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 29 g/100 g zijn; de voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, als bepaald in deel 2.4, moeten worden overwogen.
Geval 3) Uit officiële controle blijkt dat er een vetgehalte is van 20 g/100 g, wat binnen het onderste tolerantiebereik ligt volgens de criteria in hoofdstuk 5; de benedentolerantie is gelijk aan de benedenwaarde (hier 27,5 g) min (overeenkomstig de informatie in tabel 3) 40 % van 27,5, wat gelijk is aan 11 g; 27,5 – 11 = 16,5 g/100 g, afgerond naar 17 g/100 g;
Geval 4) Uit officiële controle blijkt dat er een vetgehalte is van 16 g/100 g, wat buiten het onderste tolerantiebereik ligt volgens de in hoofdstuk 5 vastgestelde criteria (zie geval 3); de voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, als bepaald in deel 2.4, moeten worden overwogen.

5.2 De vermelde waarden voor de voedingsstoffen of andere stoffen waarvoor claims worden gedaan, overschrijden de minimumgehalten of bevinden zich onder de maximumgehalten die zijn gespecificeerd in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims, in die mate dat, indien de toleranties van tabel 1 (voor andere levensmiddelen dan voedingssupplementen) of tabel 2 (voor voedingssupplementen) rond deze vermelde waarden worden toegepast, het algemene tolerantiebereik niet zou overlappen met de gehalten voor voedingsstoffen of andere stoffen die zijn gespecificeerd in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims
of
de vermelde waarden voor vitaminen en mineralen die worden toegevoegd aan levensmiddelen overschrijden de minimumgehalten voor vitaminen en mineralen die aanwezig moeten zijn in levensmiddelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006, in die mate dat, indien de toleranties van tabel 1 rond deze vermelde waarden worden toegepast, het algemene tolerantiebereik niet zou overlappen met de minimumgehalten voor vitaminen en mineralen die aanwezig moeten zijn in levensmiddelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006

In dit geval zijn de tolerantiewaarden van tabel 1 voor andere levensmiddelen dan voedingssupplementen en de tolerantiewaarden van tabel 2 voor voedingssupplementen van toepassing.

Voorbeeld 5:

- een levensmiddel met toegevoegde vitamine C en geen claim;
- minimumhoeveelheid vitamine C die moet aanwezig zijn in 100 g van het product: 15 % van de dagelijkse referentie-inname (80 mg) per 100 g = 12 mg vitamine C/100 g;
- voedingswaardevermelding van het product: vitamine C: 24 mg/100 g;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 23,5 tot 24,4 mg vitamine C/100 g;
- indien de toleranties voor vitamine C van tabel 1 worden toegepast (-35 % +50 %), zou dit leiden tot een benedentolerantie: benedenwaarde (23,5) min 35 %; (35 % van 23,5 = 8,225 mg) = 15,275 mg/100 g en volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de ondergrens van de tolerantie 15 mg/100 g zijn; deze waarde is boven het vereiste minimumgehalte voor het product (12 mg/100 g) en daarom zijn de bepalingen in deel 5.2 van toepassing en worden de toleranties van tabel 1 toegepast.
- boventolerantie: bovenwaarde (24,4) plus de boventolerantie voor vitamine C van tabel 1, deel 3, namelijk 50 % (50 % van 24,4 = 12,2 mg) = 36,6 mg/100 g. Volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 37 mg/100 g zijn;
- indien bij een officiële controle een vitamine C-gehalte wordt vastgesteld:
  - tussen 15 en 37 mg/100 g, ligt dit product binnen het tolerantiebereik volgens de in deel 5.2 vastgestelde criteria,
  - tussen de vermelde waarde en het onderste tolerantiebereik, moet worden nagegaan of is voldaan aan deel 2.3,
  - dat buiten het bereik van 15 tot 37 mg/100 g ligt, moeten de in deel 2.4 gegeven voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarden buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, worden overwogen.

5.3 De vermelde waarden voor de voedingsstoffen of andere stoffen waarvoor claims worden gedaan, kunnen de minimumgehalten overschrijden of zijn onder de maximumgehalten die zijn gespecificeerd in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims, in die mate dat, indien de toleranties van tabel 1 (voor andere levensmiddelen dan voedingssupplementen) of tabel 2 (voor voedingssupplementen) rond deze vermelde waarden worden toegepast, het algemene tolerantiebereik zou overlappen met de gehalten voor voedingsstoffen of andere stoffen die zijn gespecificeerd in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims
of
de vermelde waarden voor vitaminen en mineralen die worden toegevoegd aan levensmiddelen overschrijden de minimumgehalten van vitaminen en mineralen die aanwezig moeten zijn in levensmiddelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006, in die mate dat, indien de toleranties van tabel 1 rond deze vermelde waarden worden toegepast, het algemene tolerantiebereik zou overlappen met de minimumgehalten voor vitaminen en mineralen die aanwezig moeten zijn in levensmiddelen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006

Indien in dit geval een voedings- of gezondheidsclaim is gedaan voor voedingsstoffen of andere stoffen, wordt een tolerantiebereik van de algemene grootheid onder “zijde 1 van tolerantie” in tabel 3 toegepast op de minimumgehalten of de maximumgehalten voor de voedingsstoffen of andere stoffen waarvoor claims zijn gedaan als bepaald in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims.

Voor vitaminen en mineralen die worden toegevoegd aan levensmiddelen als geregeld in Verordening (EG) nr. 1925/2006, wordt een tolerantiebereik van de algemene grootheid onder “zijde 1 van tolerantie” in tabel 3 toegepast op de minimumgehalten van de vitaminen en mineralen die in het levensmiddel aanwezig moeten zijn overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1925/2006.

In het in deel 5.3, beschreven tolerantiebereik is de meetonzekerheid voor een gemeten waarde opgenomen. Er moet dus geen rekening meer worden gehouden met meetonzekerheden wanneer wordt beslist of een gemeten waarde overeenkomt met de vermelde waarde.

Voorbeeld 6:

- een vast levensmiddel met een claim "suikerarm":
- gebruiksvoorwaarden voor de claim: maximum 5 g suikers per 100 g;
- voedingswaardevermelding van het product: suikers: 4,1 g/100 g;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 4,05 tot 4,14 g suikers/100 g;
- indien de toleranties voor suikers van tabel 1 worden toegepast (± 2 g), zou dit leiden tot een boventolerantie: bovenwaarde (4,14) plus 2 g = 6,14 g/100 g en volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 6,1 g/100 g zijn; het tolerantiebereik van tabel 1 zou overlappen met het maximumgehalte van 5 g suikers per 100 g volgens de voorwaarden voor de gedane claim. Daarom zijn de bepalingen in deel 5.3 van toepassing en wordt de algemene grootheid onder "zijde 1 van tolerantie" in tabel 3 (-4 g) toegepast op het maximumgehalte van de suikers in de voorwaarden voor de claim (5g). Volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 5,0 g zijn en de ondergrens van de tolerantie 1,0 g;
- Indien bij een officiële controle een suikergehalte wordt vastgesteld:
- - tussen 1,0 en 5,0 g/100 g, ligt dit product binnen het tolerantiebereik volgens de in deel 5.3 vastgestelde criteria,
- dat buiten het bereik van 1,0 tot 5,0 g/100 g ligt, moeten de in deel 2.4 gegeven voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarden buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, worden overwogen.

5.4 Een claim is gedaan voor voedingsstoffen of andere stoffen die een niveau specificeert dat de minimumgehalten overschrijdt of lager is dan de maximumgehalten die zijn gespecificeerd in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claims

Om te verzekeren dat de consument niet wordt misleid door voedings- en gezondheidsclaims is in dit geval deel 5.1 van toepassing.

Voorbeeld 7:

- een levensmiddel met een claim "vezelrijk, bevat 12 g vezel per 100 g" bevat slechts 2 g vezel per 100 g;
- gebruiksvoorwaarden voor de claim: minstens 6 g vezels/100 g;
- voedingswaardevermelding van het product: vezels: 12 g/100 g;
- volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 is dit gelijk aan 11,5 tot 12,4 g vezels/100 g;
- In de claim wordt een vezelgehalte gespecificeerd dat het minimumgehalte in de gebruiksvoorwaarden voor dergelijke claim (6 g/100 g) overschrijdt. Daarom zijn de bepalingen in deel 5.4, en bijgevolg deel 5.1, van toepassing.

Geval 1) Uit officiële controle blijkt dat er een vezelgehalte is van 9,6 g/100 g en de bijhorende meetonzekerheid is ± 1,92 mg/100 g (er wordt uitgegaan van een specifieke meetonzekerheid van 20 % voor deze analyse): 9,6 + 1,92 = 11,52 g; de meetonzekerheid kan de reden zijn waarom de vastgestelde waarde lager is dan de vermelde waarde; dit product ligt binnen het tolerantiebereik volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria;

Geval 2) Uit officiële controle blijkt dat er een vezelgehalte is van 8,1 g ± 1,62 g/100 g (er wordt uitgegaan van een specifieke meetonzekerheid van 20 % voor deze analyse), 8,1 + 1,62 = 9,72 g: de waarde ligt buiten het onderste tolerantiebereik volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria en de voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, als bepaald in deel 2.4, moeten worden overwogen.

Geval 3) Uit officiële controle blijkt dat er een vezelgehalte is van 14,5 g/100 g, wat binnen het bovenste tolerantiebereik ligt volgens de in deel 5.1 vastgestelde criteria; de boventolerantie is gelijk aan de bovenwaarde (hier 12,4 g) plus de boventolerantie voor vezels in tabel 3, wat + 40 % is; (40 % van 12,4 = 4,96); 12,4 + 4,96 = 17,36 g/100 g en volgens de afrondingsrichtsnoeren in hoofdstuk 6 zal de bovengrens van de tolerantie 17 g/100 g zijn.
Geval 4) Uit officiële controle blijkt dat er een vezelgehalte is van 18,1 g/100 g, wat buiten het bovenste tolerantiebereik ligt volgens de in hoofdstuk 5.1 vastgestelde criteria (zie geval 3); de voorbeelden van in aanmerking te nemen aspecten wanneer de gemeten waarde buiten het tolerantiebereik voor de vermelde waarde ligt, als bepaald in deel 2.4, moeten worden overwogen.

6. AFRONDINGSRICHTSNOEREN VOOR VOEDINGSWAARDEVERMELDINGEN VOOR LEVENSMIDDELEN

Afrondingsrichtsnoeren zijn een van de factoren die het vaststellen van toleranties beïnvloeden aangezien zij de hoeveelheid significante cijfers of cijfers na de komma bepalen om te vermijden dat een nauwkeurigheid wordt vastgesteld die niet waarheidsgetrouw is. Bij de beoordeling of de waarde die de controleautoriteit in haar analyse heeft vastgesteld binnen de tolerantiegrenzen ligt, moet met deze richtsnoeren voor de afronding van de vermelde waarden rekening worden gehouden.

Zo kan op basis van het afrondingsrichtsnoer een vermelde waarde voor eiwitten van 12 g (zonder een claim over eiwitten) een van een berekening of analyse afgeleide waarde van 11,5 g tot 12,4 g vertegenwoordigen.

- De tolerantiemarges moeten worden toegepast op de boven- en ondergrenzen van de waarden die kunnen worden afgerond tot de vermelde waarde, in dit voorbeeld 12,4 g en 11,5 g.
- In dit geval zou de in hoofdstuk 3 vastgestelde tolerantie ±20 % zijn, met dus een tolerantie op de bovenste zijde van 12,4 g plus 20 %, dus in totaal 14,88 g, afgerond tot 15 g.
- Indien de geanalyseerde hoeveelheid 15 g is, valt dit nog binnen de tolerantie, maar 16 g niet meer.

Een ander aspect van de afrondingsvoorschriften zijn de voedingsstofhoeveelheden die als verwaarloosbaar kunnen worden beschouwd. Ze worden vermeld als “0” of als “<x g” als aangegeven in tabel 4, waarin voor de specifieke voedingsstoffen waarden worden gegeven voor “x”. Op het etiket kan ook worden vermeld: “Bevat verwaarloosbare hoeveelheden …”.

Tabel 4: Afrondingsrichtsnoeren voor de voedingswaardevermelding bij de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen

Voedingselement	Hoeveelheid	Afronding
Energie		tot de dichtste 1 kJ/kcal (geen decimalen)
Vet*, koolhydraat*, suikers*, eiwit*, vezel*, polyol*, zetmeel*	≥10 g per100 g of ml	tot de dichtste 1 g (geen decimalen)
	<10 g en > 0,5 g per 100 g of ml	tot de dichtste 0,1 g
	geen opspoorbare hoeveelheden aanwezig of concentratie ≤ 0,5 g per 100 g of ml	“0 g” of “<0,5 g” kan worden vermeld
Verzadigde vetten*, enkelvoudige onverzadigde vetten*, meervoudige onverzadigde vetten*	≥10 g per 100 g of ml	tot de dichtste 1 g (geen decimalen)
	<10 g en > 0,1 g per 100 g of ml	tot de dichtste 0,1 g
	geen opspoorbare hoeveelheden aanwezig of concentratie ≤ 0,1 g per 100 g of ml	“0 g” of “<0,1 g” kan worden vermeld
Natrium	≥1 g per 100 g of ml	tot de dichtste 0,1 g
	<1 g en > 0,005 g per 100 g of ml	tot de dichtste 0,01 g
	geen opspoorbare hoeveelheden aanwezig of concentratie ≤ 0,005 g per 100 g of ml	“0 g” of “<0,005 g” kan worden vermeld
Zout	≥1 g per 100 g of ml	tot de dichtste 0,1 g
	<1 g en > 0,0125 g per 100 g of ml	tot de dichtste 0,01 g
	geen opspoorbare hoeveelheden aanwezig of concentratie ≤ 0,0125 g per 100 g of ml	“0 g” of “<0,01 g” kan worden vermeld
Vitaminen en mineralen	vitamine A, foliumzuur, chloride, calcium, fosfor, magnesium, jodium, kalium	3 significante cijfers
	Alle andere vitaminen en mineralen	2 significante cijfers

*Niet van toepassing op subcategorieën.